

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 559/05
23.06.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića i Veroljuba Cvetkovića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Vojkom Omčikus, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženih AA i drugih, zbog krivičnog dela ubistva u pokušaju iz člana 47. stav 1. Krivičnog zakona republike Srbije u vezi člana 22. i 19. Osnovnog krivičnog zakona, odlučujući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Beogradu, branioca optuženog AA, advokata AB, i branioca optuženog, BB, advokata AV, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Beogradu K.492/04 od 23.11.2004. godine, u sednici veća održanoj u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca Srbije, dana 23.6.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe Okružnog javnog tužioca u Beogradu i branilaca optuženih AA i BB, a presuda Okružnog suda u Beogradu K. 492/04 od 23.11.2004. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom optuženi AA i BB, oglašeni su krivim, da su u saizvršilaštvu izvršili krivično delo ubistva u pokušaju iz člana 47. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije u vezi člana 22. i 19. Osnovnog krivičnog zakona, za koje su osuđeni na kazne zatvora u trajanju od po jedne godine, u koje im se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 2.3. do 2.7.2004. godine a optuženom BB i od 18.8. pa do 12.10.2004. godine.

Istom presudom oštećeni GG se radi ostvarivanja imovinsko pravnog zahteva upućuje na parnicu.

Optuženi su obavezni da naknade troškove krivičnog postupka u iznosu od 50.000,00 dinara kao i da plate na ime paušala iznos od po 5.000,00 dinara sve u roku od 15 dana od pravnosnažnosti presude.

Protiv te presude izjavili su žalbe:

- Okružni javni tužilac u Beogradu, zbog odluke o krivičnoj sankciji, sa predlogom da se prvostepena presuda preinači i optuženima izreknu kazne zatvora u dužem vremenskom trajanju;

- branilac optuženog AA, advokat AB, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni sa predlogom da se prvostepena presuda preinači i optuženi oslobodi od optužbe, ili ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili preinači tako što bi se optuženom izrekla blaža kazna;

- branilac optuženog BB, advokat AV zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primene Krivičnog zakona i odluke o kazni, sa predlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Zamenik Republičkog javnog tužioca Srbije u pismenom podnesku Ktž. broj 695/05 od 7.4.2005. godine je predložio da se uvaži žalba Okružnog javnog tužioca u Beogradu i prvostepena presuda preinači u smislu žalbenih navoda, a da se žalbe branilaca optuženih kao neosnovane odbiju.

Vrhovni sud Srbije je u sednici veća razmotrio sve spise ovog predmeta zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni navoda u izjavljenim žalbama i pismenom podnesku zamenika Republičkog javnog tužioca Srbije, našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka ni povrede krivičnog zakona na koje drugostepeni sud povodom izjavljene žalbe uvek pazi po službenoj dužnosti – član 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP-a.

Branilac optuženog BB, advokat AV, žalbu na pobijanu presudu izjavila telegramom, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, bez obrazloženja, pa je Vrhovni sud u vezi sa ovom žalbom prvostepenu presudu ispitao samo po službenoj dužnosti u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP-a nalazeći pri tom da u ovoj krivično pravnoj stvari ne postoji povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 1. 5, 6. 8. do 11. ZKP-a i da je glavni pretres održan u skladu sa odredbama ovog zakonika, da je isti održan u prisustvu optuženih i u prisustvu branilaca optuženih te da u konkretnom slučaju nije povređen zakon na štetu optuženih.

Bitne povrede odredaba krivičnog postupka se u žalbi branioca optuženog AA, advokata AB, navode kao osnov pobijanja, ali se suštinski prvostepena presuda pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i s tim u vezi zbog povrede krivičnog zakona.

Međutim, po nalaženju Vrhovnog suda, nasuprot navodima u žalbi branioca optuženog AA, činjenično stanje je potpuno i pravilno utvrđeno, pravilnom ocenom odbrane optuženih i drugih izvedenih dokaza u pogledu svih bitnih elemenata krivičnog dela, za koje su optuženi oglašeni krivim.

Prvostepena presuda je zasnovana na verodostojnim dokazima koji nisu ničim dovedeni u sumnju, a ceneći verodostojnost izvedenih dokaza, prvostepeni sud je naveo i druge karakteristične podatke za sve radnje izvršenja opisanim u izreci prvostepene presude.

Pri tome su neosnovani žalbeni navodi branioca optuženog AA da je iskaz svedokinje DD nelogičan, neuverljiv i nedosledan i da je isti kontradiktoran pa je zbog toga, po stavu ove žalbe, neprihvatljiv i na istom se ne može zasnovati sudska odluka.

Po nalaženju Vrhovnog suda pravilno je postupio prvostepeni sud, kada je, pored ostalog, svoju presudu zasnovao na iskazu svedokinje DD, jer je ista i u istrazi i na glavnom pretresu bila logična, dosledna, kategorična i njen iskaz identičan, pa se ne mogu prihvatiti žalbeni navodi da je ista u svom svedočenju bila nelogična, neuverljiva i nedosledna.

Naime, ova svedokinja je bila dosledna da se događaj odigrao baš tako kako je navedeno u izreci pobijane presude, navodeći da se kritične noći, kada se njen suprug oštećeni ĐĐ, vratio sa svadbe, nakon što je samo ušao u kuću i zapalio cigaretu, da su došli optuženi i to tako što je ona prvo čula optuženog BB, kako doziva njenog muža, da izađe napolje da bi nešto raspravljali, da je njen suprug izašao, a da je ona izašla za njim, da kada je oštećeni došao do kapije optuženi BB se je udario šipkom u glavu, od čega je oštećeni ĐĐ pao na tlo i da je tada optuženi BB preskočio kapiju i udario ga još nekoliko puta, dok je ona stajala na ulaznim vratima kuće sa detetom u naručju i zapomagala. Pored toga navela je i to da je optuženi BB nakon toga uhvatio oštećenog za noge i počeo da ga vuče po kući a onda je primetila da sa zadnje strane kuće dolazi i optuženi AA, koji je uzeo sekiru, kojom je ona toga dana cepala drva, detaljno navodeći da je sekira bila naslonjena na zid kuće, i to sa unutrašnje strane kuće, pored ulaznih vrata, da bi nakon toga optuženi BB i AA uvukli oštećenog u prvu prostoriju kuće kada je optuženi AA počeo da udara oštećenog u glavu tupom stranom sekire, da je oštećeni mnogo krvario i zapomagao,

dok je optuženi BB oštećenog udario šipkom u glavu, da je ona pokušala da zaštiti svog supruga ali da u tome nije uspela pa je zbog toga zadobila od optuženog BB udarac pesnicom u levo oko i šipkom po prstima desne ruke. Navela je i to da je čak i ostavila i dete i preskočila kapiju i pošla da traži policiju. Iskaz ove svedokinje ima posebnu dokaznu vrednost, jer je ista bila dosledna, logična i kategorična i izjašnjavala se o događaju veoma detaljno o činjenicama, koje su mogle da budu poznate samo licu koje je bilo prisutno prilikom izvršenja krivičnog dela.

Pored toga iskaz ove svedokinje ima posebnu dokaznu vrednost i zbog toga što je prilikom suočenja sa optuženima na okolnost događaja kao i na tvrdnje optuženog AA da je svedokinja sekirom prvo udarila ĐĐ dva tri puta, pa onda njega kao i na tvrdnje optuženog BB da to što je svedokinja izjavila nije istina, svedokinja DD je ostala kategorična i uverljivo navela da je sve to istina što je rekla.

Pored toga iz iskaza oštećenog GG se utvrđuje da je u svemu potvrđen iskaz ove svedokinje DD, jer je isti na identičan način opisao događaj navodeći da kad je došao kući sa svadbe čuo da ga je dozvao optuženi BB, da izađe napolje, da bi se tukli, da mu je on odgovorio da dođe sutra da se rasprave našta mu je optuženi BB opsovao bolesnu majku te da hoće da se tuče sa njim. Naveo je dalje da je izašao u dvorište i da je po BB ponašanju zaključio da je bio pijan, a kada je došao do kapije optuženi BB ga je udario metalnom šipkom, da je osetio da mu se sliva nešto toplo, i da mu krv ulazi u oči. U tom momentu je naišao optuženi AA i obojica počeli da ga udaraju po glavi i telu, da ga je optuženi BB udario šipkom, ali da se ne seća čime ga je optuženi AA udario jer je od udarca pao na tlo i izgubio svest.

Iskaz oštećenog datog u svojstvu svedoka kao i iskaz svedokinje DD su potvrđeni nalazom i mišljenjem komisije lekara veštaka tačnije od strane doktora EE i doktora ŽŽ na okolnost mehanizma nastanka povreda i zadobijenih povreda, koji nalaz je dat na osnovu originalnih medicinskih dokumenata. Da se događaj odigrao baš tako kako je posvedočila svedokinja DD i oštećeni, potvrđuje se i izveštajem o kriminalističko tehničkom pregledu lica mesta sačinjen od strane SUP-a u Beogradu dana 6.10.2003. godine.

Prema tome, imajući u vidu ovako činjenično stanje, pravilno je postupio prvostepeni sud, i po nalaženju Vrhovnog suda, kada je u potpunosti poklonio veru iskazu svedokinje DD, s obzirom da je njen iskaz u saglasnosti sa veštačenjem koje je obavljeno od strane komisije veštaka medicinske struke, kao i priloženim dokazima, a pored toga i po nalaženju Vrhovnog suda, kako to pravilno zaključuje i prvostepeni sud, ne postoji ni jedan razlog zbog kojih bi svedok DD neosnovano teretila optužene.

Prema tome, nasuprot navodima u žalbi branioca optuženog AA, činjenično stanje je potpuno i pravilno utvrđeno i na tako pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno primenjen krivični zakon kada je prvostepeni sud radnje optuženih opisanim u izreci prvostepene pravilno kvalifikovao kao krivično delo ubistva u pokušaju iz člana 47. stav 1. KZ RS u vezi člana 22. i 19. OKZ.

U stvari, u ovoj žalbi je ponovljena odbrana optuženih sa glavnog pretresa koja je bila predmet ocene od strane prvostepenog suda i koji je u obrazloženju svoje presude dao jasne i ubedljive razloge za svoje stavove koje kao pravilne u svemu prihvata i ovaj sud.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni u vezi sa izjavljenim žalbama Vrhovni su nalazi da su žalbe i u ovom delu neosnovane.

Ovo zbog toga što je prvostepeni sud prilikom odlučivanja o vrsti i visini kazne pravilno utvrdio, ocenio i uzeo u obzir sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti koje u smislu člana 41. OKZ utiču na vrstu i visinu kazne pa je ovako pravilno utvrđenim olakšavajućim i otežavajućim okolnostima nasuprot navodima u žalbama dao pravilan značaj.

Tako je od olakšavajućih okolnosti prvostepeni sud na strani optuženog AA imao u vidu da je reč o mlađem čoveku, da je otac jednog maloletog deteta, a na strani optuženog BB da se radi o mlađem čoveku ocem dvoje dece, te držanje optuženih posle izvršenja krivičnog dela, te je ovako pravilno utvrđenim olakšavajućim okolnostima dat pravilan značaj.

Pravilno je postupio prvostepeni sud kada je ovim utvrđenim olakšavajućim okolnostima dao karakter osobito

olakšavajućih okolnosti pa je optuženima primenom odredaba o ublažavanju kazne iz člana 42. i 43. OKZ ublažio kaznu ispod zakonom predviđenog minimuma, imajući pri tom u vidu da je krivično delo u pitanju ostalo u pokušaju.

Pravilno je prvostepeni sud u ovoj krivično pravnoj stvari utvrdio i otežavajuće okolnosti, pa je tako kao otežavajuću okolnost imao u vidu raniju osuđivanost optuženih pa je i ovoj otežavajućoj okolnosti dao odgovarajući značaj.

Prema tome, i po nalaženju Vrhovnog suda izrečene kazne zatvora u trajanju od po jedne godine zbog krivičnog dela ubistva u pokušaju iz člana 47. stav 1. KZ RS u vezi člana 22. i 19. OKZ koja je prvostepenom presudom izrečena optuženima AA i BB su nužne kazne a ujedno i dovoljne radi postizanja svrhe kažnjavanja iz člana 33. OKZ i istovremeno odgovara i stepenu krivične odgovornosti optuženih i društvenoj opasnosti izvršenog krivičnog dela.

Sa svega napred izloženog a na osnovu člana 388. ZKP-a, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci.

Zapisničar, Predsednik veća,

Vojka Omčikus, s.r. sudija,

Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpavka

ljm